

РЕШЕНИЕ

№ 13549

гр. София, 17.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 18.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **6925** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 84, ал. 1 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО). Образувано е по жалба на „Българска стевия“ ЕООД срещу Решение № РС-102-(1) от 08.05.2024 г. на председателя на Патентно ведомство на Република България в частта, с която е оставена без уважение жалбата вх. № BG/N/2022/167294-9/19.04.2023г. срещу решение от 04.04.2023 г. на държавен експерт, постановил отказ за регистрация на марка вх. № 167294 „Стевия за компоти“, словна, относно следните стоки: клас 5 - „диетични храни и вещества за медицински цели, бебешки храни; диетични добавки за хора“; клас 30 - „чай, тапиока и саго; брашно; захар, мед, меласа; мая, бакпулвер; сол, подправки, консервирани билки; други смеси от подправки“; клас 32 – „безалкохолни напитки; плодови напитки и плодови сокове; сиропи и други суровини за приготвяне на безалкохолни напитки“.

В жалбата се съдържат възражения за несъгласие с изводите на органа за приложението на чл. 11, ал. 1, т. 2, т. 4 и т. 7 ЗМГО. Поддържа, че заявената марка позволява на потребителя да вземе решение при избор на еднородни стоки и услуги, базирайки са на предишен избор. Счита, че заявената марка е придобила отличителност, за което са представени доказателства пред органа. Поддържа, че потребителите не приемат наименованието на продуктите като носител на информация относно определени стоки. Счита, че продуктът „Стевия за компоти“ е напълно различен от растението Стевия, тъй като съдържа много други съставки. Потребителите не асоциирали продукта с растението Стевия, тъй като в тяхното съзнание е използване на усъвършенстван продукт, т. е. потребителите не очакват да получат растението Стевия, а конкретният продукт. По тези съображения се навеждат доводи, че заявеният знак не създава

условия за заблуда на потребителите за вида, естеството и предназначението на продукта.

Ответната страна - председателят на Патентно ведомство, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От приложената преписка се установява, че „Българска стевия“ ЕООД е подало заявка вх. № BG/N/2022/167294 от 30.08.2022 г. за регистрация на словна марка „Стевия за компоти“ за следните стоки/услуги:

- От клас 5 на МКСУ: фармацевтични, медицински и ветеринарни препарати; хигиенни препарати за медицински цели; диетични храни и вещества за медицински или ветеринарни цели, бебешки храни; диетични добавки за хора и животни; пластири, превързочни материали; материали за пломбиране на зъби и за зъбни отливки; дезинфектанти; препрати за унищожаване на вредни животни; фунгизиди, хербициди.

- От клас 30 на МКСУ: кафе, чай, какао и техните заместители; ориз, паста и юфка; тапиока и саго; брашно и произведения от зърнени храни; хляб, сладкиши и захарни изделия; шоколад; сладоледи, сорбета и други заледени продукти за ядене; захар, мед, меласа; мая, бакпулвер; сол, подправки, консервирани билки; оцет, сосове и други смеси от подправки; лед.

- От клас 32 на МКСУ: безалкохолни напитки; минерални и газирани води; плодови напитки и плодови сокове; сиропи и други суровини за приготвяне на безалкохолни напитки.

На основание чл. 47, ал. 2 ЗМГО е изпратено до жалбоподателя уведомление за предварителен отказ № 167294/07.11.2022 г. на държавен експерт, в което е посочено, че заявената марка не може да бъде регистрирана на основание чл. 11, ал. 1, т. 2, т. 4 и т. 7 ЗМГО.

Жалбоподателят се е възползвал да подаде отговор, с който е възразил срещу предварителния отказ за регистрация на заявената марка. Направено е възражение срещу констатациите по чл. 11, ал. 1, т. 2, т. 4 и т. 7 ЗМГО. Поддържа, че „Стевия за компоти“ е наименование на продукт, създаден за конкретна употреба, който се различава от растението Стевия, а последното било само една от множеството му съставки. Твърди за извършени проверки от БАБХ по отношение на този продукт, при които не са били констатирани нарушения. Пояснява за няколко хиляди продадени продукта и за липсата на рекламации. Счита, че продуктът е широко разпространен в интернет магазините и е придобил отличителност. Потребителите не асоциирали продукта с растението Стевия, тъй като в тяхното съзнание е използване на усъвършенстван продукт, т. е. потребителите не очакват да получат растението Стевия, а конкретният продукт. Счита, че заявеният знак не създава условия за заблуда на потребителите за вида, естеството и предназначението на продукта.

Приложена е технологична документация за трапезни подсладители, базирани на еритритол и стевииол гликозиди, която се отнася за различни продукти, сред които стевия за компоти. В същата е посочено, че продуктите са трапезен подсладител на основата на стевииол гликозиди и еритритол. За продукта стевия за компоти е приложен сертификат за качество и безопасност.

Също така са приложени документи, отнасящи се за извършени проверки от БАБХ.

Представени са етикети за продукт, публикувани в интернет, които са означени с комбинирана марка „Стевия“ (над текста е налично фигуративно изображение, наподобяващо къща с двор), като допълнително са посочени следните текстове „Натурална сладост“ и „За десерти и сладкиши“.

Приложен е етикет, означен с комбинирана марка „Стевия“ (над текста е налично фигуративно изображение, наподобяващо къща/ферма с двор). На етикета допълнително са посочени следните текстове „Натурална сладост“ и „За компоти“. Налични са още надписи „БЕЗ ГМО“, „подходящ

за диабетици“ и „0 калории“. Посочено е, че „Стевия за компоти“ е висококачествен 100 % растителен трапезен продукт, специално разработен за употреба при приготвяне на домашни компоти и конфитюри. Естествен заместител на захарта и изкуствените подсладители. Подходящ за диабетици. Като съставки се сочат стевиол гликозиди и еритритоли. Също така е налично изображение на буркан и грозд.

Представени са фактури за извършени продажби на следните продукти: „Стевия за компоти“ и „Стевия за десерти“. Продадени продукти „Стевия за компоти“ на различни търговци е 44 броя.

Взето е решение № 167294/04.04.2023 г. от държавен експерт към Патентно ведомство на Република България, с което частично е отказана регистрацията на заявената марка по отношение на следните стоки: От клас 5 на МКСУ - „фармацевтични, медицински и ветеринарни препарати; диетични храни и вещества за медицински или ветеринарни цели, бебешки храни; диетични добавки за хора и животни; дезинфектанти; препрати за унищожаване на вредни животни; фунгизиди, хербициди“; От клас 30 на МКСУ – „чай; тапиока и саго; брашно; захар, мед, меласа; мая, бакпулвер; сол, подправки, консервирани билки; други смеси от подправки“; От клас 32 на МКСУ – „безалкохолни напитки; минерални и газирани води; плодови напитки и плодови сокове; сиропи и други суровини за приготвяне на безалкохолни напитки“.

В решението си държавният експерт е приел, че по отношение на стоките от класове 5 и 30 от МКСУ е приложима разпоредбата на чл. 11, ал. 1, т. 2 и т. 4 ЗМГО, тъй като заявеният знак е директно указание, пряко свързано с конкретни характеристики, при което липсва отличителност, т. е. не би могла да даде на потребителите индикация за търговския произход на стоките. Държавният експерт е направил извод за приложение на чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО по отношение на стоки за класове 5 и 32 от МКСУ, тъй като е налице за заблуда на потребителите за вида, състава, естеството и предназначението на стоките. Развити са доводи за липсата на придобита отличителност. Отхвърлени са възраженията, че марката е използвана, тъй като заявената се различавала от използвания знак, който бил фигуративен. Също така липсвала маркетингова и интензивна рекламна дейност, доказваща наличието на отличителност на марката.

Подадена е жалба срещу решение № 167294/04.04.2023 г. от държавен експерт към Патентно ведомство на Република България.

Изготвено е становище по състав по споровете, с което е дадено предложение за частично уважаване на жалбата.

Последвало е издаване на оспореното Решение № РС-102-(1) от 08.05.2024 г. на председателя на Патентно ведомство на Република България в частта, с която е оставена без уважение жалбата вх. № ВГ/Н/2022/167294-9/19.04.2023г. срещу решение от 04.04.2023 г. на държавен експерт, постановил отказ за регистрация на марка вх. № 167294 „Стевия за компоти“, словна, относно следните стоки: клас 5 - „диетични храни и вещества за медицински цели, бебешки храни; диетични добавки за хора“; клас 30 - „чай, тапиока и саго; брашно; захар, мед, меласа; мая, бакпулвер; сол, подправки, консервирани билки; други смеси от подправки“; клас 32 – „безалкохолни напитки; плодови напитки и плодови сокове; сиропи и други суровини за приготвяне на безалкохолни напитки“.

С решението е уважена жалбата срещу отказа за регистрация на марката за клас 5 от МКСУ - „фармацевтични, медицински и ветеринарни препарати; диетични храни и вещества за медицински или ветеринарни цели; дезинфектанти; препрати за унищожаване на вредни животни; фунгизиди, хербициди“ и за клас 32 – „минерални и газирани води“.

Органът е приел за приложение на чл. 11, ал. 1, т. 4 ЗМГО по отношение на стоките от клас 5 – „диетични храни и вещества за медицински цели, бебешки храни; диетични добавки за хора“; от клас 30 – „чай; брашно; подправки, консервирани билки; други смеси от подправки“ и от клас 32

– „безалкохолни напитки; плодови напитки и плодови сокове; сиропи и други суровини за приготвяне на безалкохолни напитки“. Прието е, че думата „стевия“ е изписване на кирилица на латинското наименование на растението *Stevia*. Терминът стевия обикновено се използвал за подсладители, произведени от суров препарат от сухите листа на този вид растение. Посочено е, че подсладителите, съдържащи екстракт от стевия, се комбинират с други подсладители - напр. еритритол. Другата дума „компот“ указва предназначението на подсладителя. Словосъчетанието „Стевия за компоти“ се възприемало от потребителя за алтернативен на захарта подсладител и може да се възприеме като указание за хранителна добавка, разтворима в напитки (компоти) и диетични/бебешки храни или брашна. В тази връзка се възприемало като директно указание за подсладител – вид подправка за напитки.

Направен е извод за приложение на чл. 11, ал. 1, т. 2 ЗМГО, тъй като не са отличителни марките, които по смисъла на чл. 11, ал. 1, т. 4 се състоят от знаци, указващи определени характеристики на стоките. Допълнително е направен извод за липсата на отличителност, тъй като знакът не може да идентифицира търговския произход на стоките, тъй като същият се възприема като ясна и директна информация за вида, естеството и предназначението на стоките.

Органът е отхвърлил твърденията за придобита отличителност по чл. 11, ал. 2 ЗМГО, тъй като не са представени доказателства, установяващи, че значителна част от потребителите считат марката за идентифицираща съответните стоки. Според органа част от доказателствата не съдържат информация за продукти, обозначени със „Стевия за компоти“. От представените етикети словосъчетанието „Стевия за компоти“ се използвало като част от комбинация с образния елемент буркан с грозд, но имали ниска отличителност. Посоченото словосъчетание имало описателен характер и нямало доказателства за извършени продажби на голямо количество от продукти с означени със заявената марка.

Направен е още извод за приложение на чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО само по отношение на стоките от клас 30 „тапиока и саго; захар, мед, меласа, мая, бакпулвер, сол“. Тези стоки притежавали характеристики, напълно противоположни на тези, които указвала марката.

В съдебно заседание е представена справка за извършени продажби на продукта Стевия за компоти за 2019 г., 2020 г., 2021 г. и 2022 г. Следва да се посочи, че частният документ, изхождащ от страната, която го представя, има само формална доказателствена сила по отношение на това, че изявлението изхожда от това лице, но не и за други факти (например за посочените в текста) – арг. чл. 180 ГПК. В тази връзка такива частни документи (изображение на графика) не може да установи благоприятни за жалбоподателя факти, свързани с твърденията ми за извършени продажби. Следва да се посочи още, че тези документи не са и подписани, при което даже нямат формална доказателствена сила. Също така липсва информация, че продажбите се отнасят за продукти, които да се означени със заявената марката „Стевия за компоти“.

В съдебно заседание е изслушано и прието заключение на съдебно – маркова експертиза, което напълно се кредитира от съда, тъй като е обосновано, подробно и непротиворечиво.

Според вещото лице заявената словна марка е словосъчетание „Стевия за компоти“. Думата „стевия“ е наименование на род растения, известни като вид естествен подсладител и заместител на захарта. Известно било, че растението имало благоприятен ефект при хора с проблеми с нивата на кръвна захар, тъй като не води до нейното повишаване, но същевременно придава сладък вкус на храната/напитката. Счита, че словосъчетание „Стевия за компоти“ ще бъде ясно и еднозначно разбрано в смисъл на вид диетична подслаждаща съставка с растителен произход, използван за подслаждане на компоти“.

Стоките от клас 5 „диетични храни и вещества за медицински цели; диетични добавки за хора“ представляват специфична група стоки, използвани за медицинско лечение профилактика на

определение заболявания или подпомагане на здравословен начин на хранене, за които продажбата им не е ограничена и се разпространяват в търговската мрежа под формата на диетични храни с намалено съдържание на захари. В тази връзка не са строго специализирани стоки, предназначение за специалисти, а се използват сред широката общественост. Стоките от клас 5 „бебешки храни“ са предназначени за родители, ангажирани с отглеждането на малки деца. Продуктите са насочени към широката общественост, но потребителите проявяват известна степен на внимание при избора на този род стоки. Стоките от клас 30 и клас 32 са предназначени за широк кръг от потребители и се разпространяват по различни канали. Вещото лице обобщава, че всички стоки от класове 5, 30 и 32 се разпространяват сред широката общественост, като вниманието на средния потребител е на средно ниво.

Вещото лице дава информация, че стоките от клас 5 и клас 32 могат да съдържат в състава си захар или заместители на захарта (стевия), което е съществена тяхна характеристика и като такива има значение при закупуването на тези стоки от потребителите.

Стоките от клас 30 „чай“ може да се отнасят до растението стевия, предлагано под формата на изсушени листа и в тази връзка марката „Стевия за компоти“ може да указва състава на предлаганата стока. Стоките от клас 30 „подправки, консервирани билки; други смеси от подправки“ също могат да се възприемат като смеси от изсушени растения, съдържащи стевия.

Стоките от клас 30 „тапиока и саго; брашно, мая, бакпулвер; сол“ имат различни вкусови характеристики и се различават съществено от растението стевия, но представляват продукти в прахообразна форма, което може да се възприеме от потребителите като такова със съдържание на прах от стевия и да заблуди потребителя относно същността на продукта, който закупуват. Стоките от клас 30 „захар, мед, меласа“ имат подобни вкусови характеристики за подсладяване както растението стевия, но същевременно имат коренно различно въздействие върху организма и в някои случаи могат да бъдат опасни за здравето на диабетици, ако бъдат объркани.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е насочена срещу подлежащ на оспорване на административен акт и подадена от лице, имащо правен интерес, доколкото решението е неблагоприятно за него. Жалбата е подадена в двумесечния срок по [чл. 84, ал. 1 ЗМГО](#).

Съгласно изискванията на [чл. 168, ал. 1 АПК](#), при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в [чл. 146 АПК](#). При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обжалваното решение е издадено компетентният орган по чл. 75, ал. 4, вр. ал. 1 ЗМГО, а именно председателят на Патентно ведомство.

Актът е надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по [чл. 59, ал. 2 АПК](#). Налице са ясни и конкретни мотиви, както и разпоредителна част.

Не са допуснати нарушения на процесуалните правила. Дадена е възможност за участие на жалбоподателя в производството, за което е имал възможност да представи доказателства, установяващи неговите твърдения и опровергаващи констатациите на държавния експерт. Органът е обсъдил всички възражения и искания на жалбоподателя.

Липсва нарушение на материалния закон.

По делото се спори дали намира приложение чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО по отношение на стоките от клас 30 на МКСУ - „тапиока, саго, захар, мед, меласа, мая, бакпулвер и сол“.

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО не се регистрира марка, която може да въведе в заблуждение потребителите относно естеството, качеството, географския произход или други характеристики на стоките или услугите.

За да се обоснове приложимост на посочената разпоредба, на първо място, е необходимо марката да дава указание за определени характеристики на стоката за потребителите, които тя не притежава. На второ място следва да бъде установено дали потребителите ще възприемат тези неверни данни.

Вещото лице дава информация, че „тапиока“ е хранителен продукт в прахообразна или зърнеста форма, произведен от корените на растението маниока, което е популярно като безгултеров заместител на пшеница. Подобна характеристика притежава и продуктът „саго“, който се произвежда под формата на брашно или зърна от саговата палма и се използва като вид нишестен булгур за приготвяне на каши, пудинг и други. Маята и бакпулвера представляват набухватели за тесто. Солта е хранителна подправка и обикновено е в прахообразна форма. Стоките захар, мед и меласа са различни видове подсладители, които съдържат различни захари.

Според вещото лице думата „стевия“ е наименование на род растения, известни като вид естествен подсладител и заместител на захарта. Това растение има благоприятен ефект при хора с проблеми с нивата на кръвна захар, тъй като не води до нейното повишаване, но същевременно придава сладък вкус на храната/напитката.

Горното означава, че заявената марка дава указание за естеството на стоката, а именно, че се касае за диетична подсладяща съставка с растителен произход, която е без захар и се използва за подсладяне на компоти. Подобно естество и характеристики не притежават стоките „тапиока, саго, мая, бакпулвер и сол“, при което заявената марка дава указания за определени характеристики на тези стоки, каквито не се притежават. По отношение на стоките „захар, мед и меласа“ следва да се посочи, че са подсладители както стевията, но имат различно съдържание, тъй като съдържат захар, а таква няма в стевията, т. е. заявената марка дава невярно указание за характеристиките (съдържанието) на стоките.

Според вещото лице словосъчетание „Стевия за компоти“ ще бъде ясно и еднозначно разбрано в смисъл на вид диетична подсладяща съставка с растителен произход, използван за подсладяне на компоти“. Вероятността от заблуждение се анализира от гледна точка на потребителите. Процесните стоки „тапиока, саго, захар, мед, меласа, мая, бакпулвер и сол“ са насочени към широката общественост, при което средният потребител е сравнително добре информиран, наблюдателен и съобразителен. В случая заявената марка предава ясно послание относно характеристиките на стоките (растителен подсладител без захар), което може да доведе до объркване потребителите по отношение на другите подсладители - „захар, мед и меласа“. Стоките „тапиока, саго мая и бакпулвер“ са хранителни продукти (едните са заместители, а другите – набухватели), при което е възможно потребителите да считат, че те притежават определена характеристика, свързана с липсата на захар при приготвяне на храна. Солта обикновено е в прахообразно състояние и обикновено се продават на едни и същи места с подсладителите. Опаковките на тези стоки си приличат по форма. Всичко това може да обърка потребителите по отношение на стоките „сол“ от клас 5 на МКСУ

Горното мотивира съда да приеме за правилни изводите на органа за приложение на чл. 11, ал. 1, т. 7 ЗМГО по отношение на стоките от клас 30 на МКСУ - „тапиока, саго, захар, мед, меласа, мая, бакпулвер и сол“.

По делото се спори още дали намира приложение чл. 11, ал. 1, т. 4 ЗМГО спрямо заявените стоки от клас 5 – „диетични храни и вещества за медицински цели, бебешки храни; диетични добавки за хора“; от клас 30 – „чай; брашно; подправки, консервирани билки; други смеси от подправки“ и от клас 32 – „безалкохолни напитки; плодови напитки и плодови сокове; сиропи и други суровини за приготвяне на безалкохолни напитки“.

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 4 ЗМГО не се регистрира марка, която се състои изключително от знаци или означения, които указват вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето или метода на производство на стоките, начина на предоставяне на услугите или други характеристики на стоките или услугите.

Законодателното изискване, поставено в чл. 11, ал. 1, т. 4 ЗМГО, цели да запази за свободно ползване от всички знаците или означенията, които могат да служат в търговията, за да се означат особеностите на съответната стока. В приложното поле на тази разпоредба попадат марки, които се състоят изключително от знаци или означения, чиято функция се ограничава само до предоставяне на информация за заявените стоки и/или услуги. За да се приеме, че един термин е описателен, тоест „указва вида на стоките“, той трябва по конкретен, директен и без необходимост от по - нататъшен размисъл начин да указва на релевантния потребител същността и по - точно вида на стоката, за която е предназначен. Връзката между термина и стоките/услугите трябва да бъде достатъчно пряка, конкретна и разбираема без допълнително интелектуално усилие.

Преценката следва да се направи по отношение на значението на използваните словни елементи в състава на заявената марка сред релевантния кръг потребители на заявените стоки от класове 5, 30 и 32 на МКСУ. Заявената марка е словна и представлява словосъчетание от думите „Стевия за компоти“. Думата „стевия“ е наименование на род растения, известни като вид естествен подсладител и заместител на захарта. Думата „компот“ има следните значения: 1. Плодове, сварени с вода и захар, в консервирано или прясно състояние; 2. Безалкохолен сок от плодове или отвара от захарен сироп или изсушени плодове. По тези съображения се прави извод, че словосъчетание „Стевия за компоти“ ясно и еднозначно се разбира в смисъл на вид диетична подсладяща съставка с растителен произход, използван за подсладяне на компоти, т. е. за алтернатива на захарта.

Според вещото лице стоките от клас 5 „диетични храни и вещества за медицински цели; диетични добавки за хора“ и от клас 32 „безалкохолни напитки; плодови напитки и плодови сокове; сиропи и други суровини за приготвяне на безалкохолни напитки“ могат да съдържат в състава си захар или заместители на захарта, сред които е стевията. Посоченото е важна характеристика за тези стоки и има значение при закупуването им от потребителите. В случая заявената марка е указание за добавка под формата на подсладител в тези стоки, при което е налице указание за конкретни характеристики на тези стоки – вид, състав, естество и предназначение.

По отношение на стоката „брашно“ от клас 30 на МКСУ следва да се посочи, че брашното е под формата на прахообразен продукт и се използва за приготвяне на печива и десерти. Известни са брашна от билки с лечебни свойства, които са предназначени за разтваряне, а стевията също може да бъде под формата на прахообразен продукт, при което заявената марка указва диетичния характер на такъв продукт.

Стоките от клас 30 „чай, подправки, консервирани билки; други смеси от подправки“ могат да се предлагат и възприемат под формата на смеси от изсушени растения. Растението „Стевия“ също може да се предлага под формата на изсушени листа и в тази връзка заявената марка указва състава на предлаганата стока.

Горното налага извод, че заявената марка не указва търговски произход на стоките, а има описателни термини, които следва да останат свободни за използване от всички стопански субекти, което означава правилно прилагане на чл. 11, ал. 1, т. 4 ЗМГО от страна на органа.

Горното води до допълнителен извод, че заявената марка няма отличителен характер по смисъла на чл. 11, ал. 1, т. 2 ЗМГО, тъй като не разграничава стоките по техния търговски произход, което е основната функция на марката. Именно наличието единствено на описателен характер на заявената марка изключва наличието на отличителен елемент.

Съгласно чл. 11, ал. 2 ЗМГО разпоредбите на ал. 1, т. 2 и т. 4 не се прилагат, когато преди датата на заявяване марката в резултат на употреба е придобила отличителност по отношение на стоките или услугите, за които е заявена. Доказването на тази отличителност е задължение на заявителя, който следва да представи доказателства за това. В случая това не е направено от заявителя (жалбоподателя).

Представените от жалбоподателя етикети не установяват придобита отличителност, тъй като са означени с друг знак, а именно комбиниран (словен „Стевия“ и графичен – „къща/ферма с двор“), при което липсва връзка със заявената марка. Вярно, че на етикетите е наличен надпис „за компоти“, но същият има единствено описателен характер за естеството на стоката (подобно на други надпис: „Без ГМО“, „за диабетици“, „без захар“ и т. н.) и не е част от комбинирания знак. Отделно от това липсва информация за поставянето на етикета върху съответните стоки и обема на реализацията им на пазара, за да е възможен извод какъв пазарен дял заема марката, респ. дали е придобила отличителност. Важно е да се отбележи, че следва да се касае за придобиване на отличителност на марката, а не на самата стока, за която е заявена. В тази връзка са неотносителни справките (графиките) за продажба на продукта, представени от жалбоподателя, които допълнително не се кредитират от съда по причини, посочени по – горе.

Горното налага извод за законосъобразност на оспорения акт, при което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

По разностките:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК следва да се присъдят в полза на ответника направените от него разноски, които са в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение, което е съответно на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 ЗПрП.

Предвид изложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Българска стевия“ ЕООД срещу Решение № РС-102-(1) от 08.05.2024 г. на председателя на Патентно ведомство на Република България в оспорената част, с която е оставена без уважение жалбата вх. № BG/N/2022/167294-9/19.04.2023г. на „Българска стевия“ ЕООД срещу решение от 04.04.2023 г. на държавен експерт от Патентно ведомство на Република България, постановил отказ за регистрация на марка вх. № 167294 „Стевия за компоти“, словна, относно следните стоки: клас 5 - „диетични храни и вещества за медицински цели, бебешки храни; диетични добавки за хора“; клас 30 - „чай, тапиока и саго; брашно; захар, мед, меласа; мая, бакпулвер; сол, подправки, консервирани билки; други смеси от подправки“; клас 32 – „безалкохолни напитки; плодови напитки и плодови сокове; сиропи и други суровини за приготвяне на безалкохолни напитки“.

ОСЪЖДА „Българска стевия“ ЕООД да заплати на Патентно ведомство на Република България сумата в размер на 100 лева, представляваща направени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: